

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sermones prestantissimi viri Roberti de Latio: ordinis
Minoru[m] sacre theologie professoris: pontificis
Aquinatis**

Caracciolo, Roberto

Lugd., Anno d[omi]ni. M.ccccxiiij. vi. no. Maij.

D[omi]nica. ij. in. xl. in mane de feridissimo luxurie vitio. Sermo. xxx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70607)

confitentibus largit̃ deus in hoc secu-
lo gram̃ ⁊ in futuro glam̃: in qua ipse
vicit ⁊ regnat per eterna scla. Amen.
Dñica Reminiscere in mane: de feti-
dissimo ac pniciosissimo vitio luxurie:
quo quasi marina pars viroꝝ ac mu-
lierũ demergit̃ in infernũ. Sermo. xxx.

Ecce est volũtas
dei sacrificatio ṽra vt ab-
stineatis vos a fornicatione. Doctoris gentium
verba sunt ista. s. Thessa-
lii. ⁊ in epla presentis dñice. Cogitãti
mibi q̃ multa milia milium hoim̃ p̃cipi-
tant in infernũ ob fetidissimũ luxurie
vitium: statim venit in mētē aureũ illud
dictũ ⁊ notabile Aug. doctoris magni
in lib. de agone xpiano. Inter oia xpia-
noꝝ certamina duriora sunt plia casti-
tatis: vbi quotidiana pugna ⁊ rara vi-
ctoria. hec ille. Marimũ aut̃ in eo pctõ
piculũ est: qm̃ cũ grauissime ledat ani-
mã nõ sentit: q̃ nimmo vsq̃ adeo q̃ plu-
res facti sunt ceci: vt ipsi turpissimi ⁊
abominabiles dicere nõ erubescãt: aut
nullus aut satis leue pctm̃ esse: illudq̃
deo aut nihil aut satis modicũ displice-
re: sicut cũ tali falsissima dãnataq̃ opi-
nionẽ corrupti sunt ⁊ obominabiles fa-
cti in studijs suis. Quapropt̃ aduersus
eos quãtũ poterim̃ modeste ⁊ sine au-
ditõꝝ offensõe de ipsa luxuria in gñali
verba faciemus: de qua loquit̃ apls in
themate p̃allegato monēs oēs vt illas
euitent. De ipsa ergo tria mysteria erũt
contemplãda.

- Primũ d̃r offensio.
- Secũdũ cõditio.
- Tertiũ punizio.

Q̃ cõfutatõ error̃ illoꝝ q̃ dicunt luxu-
riã nõ esse pctm̃: q̃bus dñi p̃ autouta-
tes rõnes: ⁊ exẽpla tã sctõrum q̃ etiaz
pbõꝝ ostẽdef. Cap. s.
Primum mysterium contẽ-
plãdum de luxuria d̃r offen-
sio. In quo declarandus est
q̃ graue pctm̃ q̃ ve pnicioꝝ

sum sit ipsa luxuria qua deus offendit
⁊ aia maculat. Ostẽdemus aut̃ hoc tri-
pliciter: videly

- Primo autoritate.
- Secũdo rõne.
- Tertio exẽplis.

Q̃ primo ostẽdemus luxuriã esse pctm̃
grauẽ aut morale autoritate. Inq̃t em̃
Seneca in p̃mio declamationũ. Nihil
tã mortiferũ ingenijs q̃ luxuria. Et idẽ
in tragedijs. Luxuria est pestis blanda
Et idẽ ad Lucil. Vanas fuge voluptas
tes breues ⁊ penitendas. Et idẽ li. ij. dec-
lamationũ. Adolescẽs luxuriosus pec-
cat: senex luxuriosus insanit. Et Tul. s.
de officijs. Luxuria cum oi erate turpis
sit: senibus tñ fedissima est. Et idem. s.
de offi. Si considerare volumus que sit
in natura excellentia ⁊ dignitas: intelli-
gem̃ q̃ sit turpe desuere luxuria: ⁊ deli-
cate atq̃ molliter viuere: q̃q̃ honestũ
parce cõtinenter seuerẽ ⁊ sobriã. Et Va-
lerius maximus li. ix. Blandũ malus lu-
xuria. ⁊ Tob. iij. Attende fili mi ab om-
ni fornicatione. ⁊ vt dr. xxij. q. viij. c. nõ
solum. Ois immunda pollutio fornicatio
d̃r: q̃uis quisq̃ diuersa turpitudi-
nis voluptate prostituatur. ⁊ ad Heb.
xij. Fornicatores ⁊ adulteros iudicabit
deus. ⁊ s. Loy. vj. Nescitis q̃ iniqui reg-
num dei non possidebũt. Nolite erra-
re: neq̃ fornicari: neq̃ idolis seruiẽtes
neq̃ adulteri: neq̃ molles: neq̃ mascu-
lorũ concubitores regnum dei possides
bunt. ⁊ in eodẽ. c. Fugite fornicationẽ.
Ois em̃ pctm̃ q̃ d̃cũq̃ fecerit hõ extra
corpus est: qui aut̃ fornicatur: i corpus
suũ peccat. An nescitis qm̃ membra ve-
stra templum sunt spũs sancti? Et Eph.
v. Omnis fornicator aut immũdus aut
auarus ⁊c. nõ habet hereditatem in re-
gno xpi ⁊ dei. ⁊ Gal. v. Manifesta autẽ
sunt opera carnis: que sunt fornicatio:
immundicia: impudicitia: luxuria ⁊c. q̃
predico vobis sicut predixi: quoniam q̃
talia agunt: regnum dei nõ consequen-
tur. Et Petrus. s. epistola. c. s. Obsecro
vos tanq̃ aduenas ⁊ peregrinos abstia-

D. Augustinus

Dñica Reminiscere.

herevos a carnalibus desideriis que militat aduersus animam. Et Apoc. xxi. Timidis et incredulis et execratis et homicidis et fornicatoribus etc. erit pars illoꝝ in stagno ardenti igne et sulphure et Augu. in li. de conflictu vitioꝝ. O q̄ parua concubitus hora pro qua perdit eterna vita. et Iſid. in preall. c. non solū. xxxij. q. vii. Inter cetera septem vitia vitium fornicationis maximus scelus est q̄ per carnis immundiciam dei tēpluꝝ violatur. Et quibus verbis colligit q̄ luxuria vnū est de septem vitijs capitulibus. Qd̄ etiam patet. xxiij. q. s. c. predicandum. et. xxv. di. c. vnus orariū. S. als. Unde Claudianus ait: Lururians p̄dulce malum que dedita semper. Corporis arbitris hebetat caligine sensus. et Hiero. ad Susannam. O q̄ acerbus est luxurie fructus: amarior felle: et crudelior: gladio. et Greg. xxxij. li. moral. Diaboli proprie corpus sunt qui suggestioꝝ turpium blandimentis decepti ei p̄ luxurie fluxum succumbunt: et Viero. ad Damascum papam de filio prodigo. Luxuria inimica deo: inimica virtutibus: perdit omnem substantiam patris: et a patris voluntate delirans futurā paupertatem cogitare non sinit. Et idē ad matrē et filiam in gallijs cōmorantes: qui luxuriatur viuens etiam mortuus est. Ferreas mētes libido domat. Quid ad tot dicta et moralium philosophoꝝ et sanctorum dei carnales poterunt responderē: Quomodo amplius suam luxuriam poterunt excusare. Sed vt fortius conuincantur: ratioēs superaddantur. Q̄ Secūdo ostendimus luxuriam esse peccatū mortale rōne. Nā multi q̄q̄ dicere solent luxuriam nō esse peccatū: quia actus eius est naturalis et ad illū natura indinat. Pro q̄bus triplicē rōnē assignabimus quare luxuria peccatū est.

Prima d̄r cōtemptus.

Secūda excessus.

Tertia damni.

Q̄ Prima rō d̄r cōceptus. Ubi em̄ est cōtemptus et transgressio mandatoꝝ dei

ibi est peccatum: vt dicemus die sequenti: sed in luxuria est contemptus dei et transgressio mandatoꝝ eius: ergo ibi est peccatū. Mandauit nāq̄ deus hōi dicens Ero. ij. Non mechaberis. Et vt d̄r ab Augu. xxxij. q. iij. c. Adretrices. Profecto noie mechie oīs illicitus concubitus atq̄ illorum membroꝝ nō legitimus vsus prohibitus debet intelligi. Q̄ Secūda ratio dicitur excessus. Nāq̄ s̄m Tho. ii. q. cliv. ideo luxuria peccatū est: q̄ modum rationis excedit circa venerea: in q̄bus ordo rationis est: vt causa p̄creande prolis et fornicationis cuius tande vir habeat vxores suam: vt d̄r. s. Loꝝ. vii. et mulier habeat virum suuꝝ. Oīs ergo actus qui non est s̄m legem matrimonij circa venerea deficit a rōne ideo est peccatus. Q̄ Tertia rō est quare luxuria est peccatum damni. Et enim inquit Ricb. xxxij. dist. iij. Concubitus concubinarius seu fornicarius est cōtra legem naturalem nō a natura generis sed speciei. Naturalis em̄ rō dicitur carnalem concubitū nō debere fieri in p̄iudiciū et damni boni plis. Sed cōcubitus concubinarius seu fornicarius est in notabile p̄iudiciū et damni boni plis. Sicut enim dicit Aug. ix. sup. Gen. Bonū prolis est vt amanter suscipiat: benigne nutriatur: religiose edocetur: quo bono vt in pluribus caret pleo genita per cōcubitū cōcubinariū. Nā p̄imo bono caret sepissime eo q̄ nō suscipiat. Quis nā explicet q̄ fornicatores et adulterātes sacrilegi et incestuosi ne detegat eoz malicia pli genite aut generande inferāt mala. Audiamus Hieronymum ad Eustochiuz sic dicentē: Pudet dicere quot quotidie virgines ruat quātas de suo gremio perdat mater ecclesia: super quot sidera supbus inimicus ponat thronū suū: quot petras erit cauet vt habitet coluber in foraminibus earū. Videas plerasq̄ viduas aq̄ nuptas et infelicem cōscientiam mentitū veste protegere quas nisi tumore vri et infantū prodiderit vagitus erecto

teruice et ludentibus pedibus incedunt. Ille vero sterilitate prebent: et nondum nati hominis homicidium faciunt. Nonnulli cum senserit concepisse de scelere abortiuo venena meditantur: et frequenter etiam ipse cum mortue fuerint tritu crimum ree ad inferos perducunt. Chrysti adultere: sui homicide: et nondum nati filii patricide. Iste sunt que solent dicere omnia munda mudis. Sufficit mihi conscientia mea. Eorundem desiderat deus. Cur me abstinere a cibis quos deus creauit ad vitendum. Et si quando limpide et festiue videri volunt: et se vino ingurgitauerint ebrietati sacrilegium copulantes. aiunt: Absit ut me a christi sanguine abstinence. Et si quam viderint tristem atque pallentem: miseram et maxime vocant consequenter. Tali enim proposito ieiunium heresis est. De sunt que per publicum nuptialiter incedunt: et furtiuo oculorum nutibus adulescentium gregem post se trahunt: que semper audiunt per prophetas: facies meretricis facta est tibi. hec ille. Si honestas patere tur ut omnia possent dici: multa quibus diebus meis euenerunt scandala aperire: sed melius est silentio preterire. Quid referam quidve dicam de monasterijs. Quid de puellis in domo parentum. Quid de viduis vanis: atque lasciuis. Quid de alijs que sanctum nomen profitentur: et quotidie cum patribus spiritualibus colloquuntur. Taceo que scio. Terre si ponerentur aures in latrinis: in fluminibus: in hortis: in foueis: et cauernis terre: audirent voces ibi damantium parvulorum interreptorum: et occisorum a crudelissimis matribus. O libidinosas mulieres: o lasciuas et incontinentes beluas: o impie matres domate carne: refrenate libidinem: si non vulvis venter intumescat. De sodomitis autem quodam sermone impietates loquimur. O inimici humani generis: o abominabiles peccatores: o pessimi homines ubi sunt filij vestri: perierunt certe perierunt. Et cur perierunt: vobis acriter vobis quod perierunt propter ini-

quitatem vestram. Sicut proles si nascatur aliunde quam de legitimo thoro ut in pluribus negligenter nutritur: et ad virtutes raro disciplinat. Et si quando contrarium apparet illud est satis rarum. Et scribitur ff. de leg. l. na ad ea. Non solum ius scriptum sed etiam naturale adaptat potius ad ea que ut in pluribus quam ad ea que per raro eueniunt. Sunt et alia mala que incurrit proles genita ex adulterio: que causa breuitatis omitto. Nam ut scribitur. Iys. di. c. vnderuq. dicitur: Undecumque homines nascantur si parentum vitia non sentiantur honesti et salui erunt. et ea. di. c. nunquam. ait Chrysostomus. Nunquam de vitijs erubescamus parentum. Ad idem est. c. naz. sci. ea. di. Tertio ostendimus luxuriam esse peccatum ex eplo. Ob nullam namque causam sancti corpora sua duris flagellationibus castigarunt nisi ut luxuriam superarent. Elegit siquidem Susanna falso criminari et accusari potius quam in peccato sentire. Dan. xij. Et Joseph passus est criminari ab vxore Pharisar principis eunuchorum Pharaonis quam peccare cum illa. Gen. xlix. Et Benedictus ut carnis tentationem superaret: inter pungentes spinas piecit se nudum: ut refert Gregorius. ij. dial. li. Et Viero. i. vita Pauli primi heremite recitat qualiter seruente persecutione Decij et Galeriani: quidam iuuenis etate flores in amenissimos hortos est adductus ibique in lectulo inter candida lilia et ruberes rosas ligatis manibus est collocatus. Quo cum recedentibus cunctis meretrici speciosa venisset cepit delicatis stringere colla amplexibus: et quod dictum quoque scelus est: manibus contractare virilia ut corpore in libidinem excitato secum meretrici impudicam supiaceret. Incipiebat voluptas inueniem molestare. Tandem celitus inspiratus percussam mordens linguam in osculatis se faciem expuit ac sic libidinis sensus succedens doloris magnitudo superauit. Qualiter luxuria infatuat hominem et obdurat cor eius et inducit scandala ac mala plurima. Cap. iij.

unde dicitur
quodammodo

de Susanna

15. c. ij

Dominica Reminiscere.

Secundū mysteriū contēplā dum de luxuria dicitur cōditio. Est enim illius peccati pessimi triplex cōditio mala per quā eius grauitas declaratur.

Prima dicitur infatuatio.

Secunda obduratio.

Tertia scandalizatio.

Prima mala cōditio detestabilis luxurie dicitur infatuatio. Ex ipsa etenim infatuatur animam nec deū timeat nec homines vereatur. Unde Hieronymus contra Iovinianū inquit: Amor forme rationis obliuio est et insanie primus. Et Quiridius in epistolis. Quid deceat non videt ullus amans. Propterea apud antiquos impudicus amor cecus depingebatur. Et a Gregorius in moralibus. Prima luxurie filia fuit cecitas mentis. Et de hoc exemplū habemus Salomonis de quo ait Gregorius in xxij. q. iij. c. Salomon. Salomon quippe imoderato usu atque assiduitate mulierum ad hoc usque perductus est ut templū idolis fabricaret: et qui prius deo templum construxerat assiduitate libidinis et perfidie subtractus idolis construere templa non timuit. Et de eo Hieronymus ad Eustochium inquit: Rex enim erat Salomon. alium non timebat qui disputauit a cedris libani usque ad hyssopū quod exiit per parietem: a domino tamen recessit: quia amator mulierum fuit. Nam ut habet. iij. Regum. xj. c. Auertent mulieres cor eius. Lūc iam esset sener de prauatus est per mulieres cor eius ut seque retur deos alienos: nec erat cor eius perfectum cum domino deo suo: sicut dauid patris eius: sed colebat Salomō Astartham deam sidoniorum: et Chamos deum moabitarum: et Moloch idolum amonitarum. Edificauitque Salomō phanum Chamos deo et idolo Moab in monte qui est contra hierusalē: et Moloch idolo seruorum Amon etc. ibi. Et hic occurrit dubium quomodo salomō dicatur sener quādo de prauatus fuerat per mulieres quia dicit Rabbi Salomon quod erat tamen duo decim annorum

quādo regnare cepit. Et in tertio biblie in fine capituli preallegati dicitur quod regnauit quadraginta annis. Ipse autem de prauatus fuit per mulieres ante mortem suā per sex annos vel circiter: quia edificauit post de prauationē templa idolorum in quorum edificatione fluxerunt plures anni. Et sic quādo fuit de prauatus cor eius non videtur habuisse ultra xlvj. annos vel circiter. Ex tali uero etate nullus dicitur proprie sener. Ad hoc respondet magister in historiis dicens: quod Salomon regnauit octuaginta annis: et allegat Josephum hoc dicentem: Scriptura tamen regni sui tacet annos quadraginta. sicut dicit de Saule. s. Regum. xij. quod duobus annis regnauit super israel scilicet bene et innocenter: et tacetur de centis octo anni in quibus male se habuit. Et de dicto magistri historiā parum est curandū qui contradicit sibi ipse et etiam scripture: dicit enim quod Salomō vnde decim annorum genuit Roboam. Et quod Roboam mortuo patre fuit. xlv. anni. Et. iij. Regum. xiiij. c. dicitur quod xlv. anni erat Roboam cum regnare cepisset. Et sic reuertitur primū dictum scilicet quod Salomon vixit tamen. lvi. annis. Si autem diceretur quod Roboam regnauit viuentē patre quadraginta annis: ita quod principium regni sui computatur ab illo tpe quo pater suus incepit de prauari: sequitur quod mortuo patre fuit. lxxj. anni. ad est contra dictum magistri et etiam scripturam que. iij. c. iij. Regum dicit: quod Hieroboam audita morte Salomonis reuersus est de egypto et venit cum alijs in siberiam congregatus fuit populus ad phanum dum Roboam regere. Ex quo videtur quod non regnauit viuentē patre. Insup de de Roboam quod derelicto consilio sener adhefit consilio iuuenū qui nutriti erant cum eo. Ex quo patet quod tunc Roboam erat adhuc iuuenis: quod non potest dici de hōie habente. lxxj. annos. Ideo dicit Nicolaus de ly. quod Salomon postquam quadraginta annis regnauerat mortuus est: et successit ei in regnū filius eius Roboam

De Salomone

habēs. xij. annos sicut dicit scriptura. Sed qñ Salomō incepit regnare scriptura nō exprimit: s; tñ exprimit annos regni sui. Habuit ergo viginti vel plures annos in pncipio regni sui. Et sic qñ mortu⁹ fuit sexaginta annos habuit ad minus. Et sic pueniēter pōt dici q post qnquaginta ānos etatis sue deprauatus fuit p mulieres. Et tñ tunc poterat dici sener: q; t leuīte completo anno quinquagesimo etatis sue seruire cessabat in tabernaculo tanq; sener vt habet Leuit. ix. c. Sed Rabbi Salomō arguit ptra. q. ij. c. ij. Reg. Salomon dixit in pncipio regni sui. Ego sum puer paruulus ignorās exitum et introitū meū. Ergo tñ erat duodecim annor. Respondet Nico. q; dñū illud Salomonis intelligēdum est respectu tanti regiminis sibi imposta. Vñ Ero. xxij. d. Josue filius. Non puer nō recedebat de tabernaculo. Et tñ tñ erat quadraginta duor annor. Preterea. ij. c. ij. Reg. dixit David Salomoni. Vir sapiēs es. Vir aut nō d; pprie nisi hñs ānos triginta. Et si adhuc dicat q; Hiero. in epla ad vitale presbyteror videat dicere q; Salomō duodecim annor genuit Roboā. q; duodecimo anno etatis sue accepit regnū. Dicēdum q; Hiero. nō loq; tur ibi assertiue. vt pz et sine eiusdē eple. Nec de Salomone sufficiat. Quid dicem⁹ de alijs luxuriosis carnalib⁹: nōne ipsi insaniūt nunc chorizando: nūc cātādo: nūc cōponēdo vestes: nūc caput eleuādo ad fenestras muliercular: nūc vana t ociosa loquēdoz hñmōi. Que oīa aliquid aliud dixerim q; fatuitates t insanas fallas. In uētus siq; dē est aliquis nocturno tpe p lōgū spaciū sub quada fenestra stetisse ibiq; pserisse gattā quādā quā suā credebat amasā: loquebat tñ. t illa nō respondēbat. Suspirabat: lāguebat: gemebat: t aniebat. Tādē petrullā quādā piecit super: qua pteritū animal mic mic clamās aufugit. O pditio temporis: o deprauati ofensus: o cecitas fa-

tue mentis. Quid dicā de illis mulieribus: stultis quas poete siue gētiles extollunt: eo q; amore victe seipas interfecerunt. O fatuat libidinosa Medea: cur tibiipi mortē intulisti clamant poete tui ppf amorē Jasonis q; te rapuit: qui te eduxit a patria: q; te decepit de reliquit. O dānabilis amor qui ad tantam dementiā te pduxit: vt vno momēto corpus simul t aiām interimeres. Et tu o Cleopatra egypti regina quāta seclera perpetrasti p amore Marcī Antonij tui. Scribit nāq; Plutarchus in vita eiusdē Marcī Antonij q; sepius in alexādria Marcus Antonij noctu famulor vestib⁹ indutus per vibē ibat: domos popularium obsidebat: illudēbatq; hoīes t reportabat qñq; verbera: sed t Cleopatra sequebat deferens ancille vestimēta. Et dū bellū nauale cōmitteret inter Marcū Antonium et Octavianū: Cleopatra affuit ibi in area puppi t purpureo velo. Et post multas fatuitates deuicto Antonio: t a se ipso pempto gladio: ex merore Cleopatra plapsa est in febrim. t tandē depulsis oibus preter duas sibi amicissimas mulieres ianuās claudi fecit: accepto q; aspide nudū sibi brachiū dedit: cui⁹ moisu atq; veneno mortua est. O q; libenter hec fatua exēpla a fatuis amatouibus audiunt: sed vere si cogitarent q; vana t transitoria: imor periculosa: atq; nociua sint anime ista. deū diligērent sup oīa: sicut sa piēter sanctissima illa Agnes dicebat qñ a filio pfecti qui eā diligebat tēporalia pollicebant. Discede a me pabulū mortis: fomes pcti nutrimentū facinoris: q; is ab alio amore puēra suz: q; lōge te nobilior est genere t dignitate: cuius mater hgo est: cuius pater feminam nescit: cui angeli seruiūt: cuius pulchritudinē sol t luna mirant: cuius opes nunq; deficiūt. O si pñderarent ista muliercule lenes nō ita de facili crederēt ruffianis: nec ita cito tāgerent i corde ad aspectū cuiusq; speciosissimi aut formosissimi iu-

Dominica Reminiscere.

uenis. **S**ecunda additio inunde luxurie
di obduratio. Ex nullo siquidem peccato ita
obdurant corda multorum sicut ex male-
dicta luxuria. Propter illam sunt incarna-
tiones veneficia et diabolice artes. **U**bi
xxxij. q. iij. c. in eo. dicitur: Per vitia luxurie
maxime demones colunt. Propter illam
legunt libri in quibus blasphemant et in
vanam assumunt sanctissimum dei nomen.
Hoc autem tempore in domibus nobilium et dno-
rum magnorum ad instructionem ribaldam ut sic
dicunt et metricalem nobilitatem filiarum habent
soneti petrarche: propter luxuriam multi
non continent. Alii vero sicte continent: et cele-
brant aut concitant cum peccato mortali. Et ut
omittam reliqua propter luxuriam multi he-
retici sunt non credentes infernum: negan-
tes paradysum: et hominum. Quinimo pro
maiori parte omnes hereses aut ortu habent
ad ipsam luxuriam aut terminant ad illam:
sicut factum est diebus nostris in illis qui dice-
bant de Bariletto: et in illis aia simpli-
ci et in fraticellis de opinione quorum pes-
simi mores et nefanda opera honestitate
centum referant. In clemantina etiam ad
nostram. de hereticis. dicitur: de begardis et
beginis mulieribus qui fuerunt in aleman-
nia: et post multas hereses de quibus ibidem
fit mentio: dicebant carnalem actum non esse
peccatum. **O**mnis deus est malum quo veratur
hominum genus. Paucissimi eremum sunt qui
animose velint luxurie vitium expugnare.
Tertia additio exegit luxurie dicitur
scandalizatio. Sequuntur quippe ex ipsa sca-
dala plurima et periculosissima. **A**mon
propter violentiam. **T**hamar sororis sue ab
Absalone fratre in iunio occisus est. **S**i-
cut patet. **1**. Reg. xij. **S**ichem et **E**mor: cum
omni populo suo propter violentiam **D**ine fi-
lie iacob a filiis iacob occisi sunt et in cas-
prietatem ducti. **1**. Gen. xxxij. **S**emiramis
regina post mortem viri in libidine ex-
ardescens a proprio filio cognita propter hor-
rorem facinoris ab ipso tandem occisa est:
putat recitat **P**aulus **O**rosius. **T**roia ma-
gna ut scribit **P**hyrgius vates propter ra-
ptum **H**elene post bellum decennale: in quo
ex utraque parte tanta troianorum quam grecorum

multa milia hominum gladio converentur
incendio perire: interfecti **P**riamorum **H**ec-
cuba regina aliisque innumerabilibus mu-
lieribus atque viris. **N**os insuper videmus
quod die odia vitas scandala dissensionibus
miciidia que non nisi propter luxuriam eueniunt.
Qualiter deus acriter punit luxuriam
per aquas diluuii et per incendia
ignis: et punit quotidie per tempora-
lia flagella.

Tertium mysterium contemplandum
de luxuria dicitur punitio. **P**ro-
punit namque deus omnipotens acerrime
luxuriam in hominibus: sicut
patet in triplici punitioe.

Prima generalis.

Secunda specialis.

Tertia pestiferialis.

Prima punitio generalis fuit tempore dilu-
uii: quoniam excepto **N**oe uxore sua: **S**em-
Cham: et **J**aphet cum vxoribus suis qui sal-
uati sunt in arca: sumpta est omnia caro
que mouebatur super terram: non tamen homines
sed etiam exceptis illis animalibus et volu-
cribus que introierunt in arcam: omnes volu-
crum: animantium bestiarum omnes reptilium
que repant super terram: vniuersi homines et
cuncta in quibus spiracula vite est in terra
morta sunt. ut dicitur **1**. Gen. viij. **O**mnis
bile iudicium: o aspera vindicta et crudeli-
lis: que seuit in tanta innumerabile multitu-
dine hominum et animalium ac volucrum celi. **E**t
dicitur **N**ico. de lyra: quod interfecta sunt omnia
malicia terre et aues celi: non autem pisces
ad detestandum peccatum hominum que facta fuerunt
in terra et in aere: non autem in aquis. **Q**uod
non fuerint illa peccata facile ex scripturis
colligi potest. **D**icitur namque **1**. Gen. viij. **V**identes
filii dei filias hominum que facta fuerunt
ceperunt sibi vxores ex omnibus quas ele-
gerat terre. que ponuntur ibi. **Q**ue exponendo
Nico. de lyra dicitur. quod quidam opinio fuit
ut per filios dei intelligeretur demones
incubi que dicuntur filii dei propter naturam
spiritualem: isti in specie humana commiscuerunt
se cum mulieribus: et inde nati sunt gigantes
tes. **E**t propterea indignatus deus mundum
uit diluuium. **S**ed hec expositio non est vera.

in abilitate quod diluuium non fuit in pena demon-
stratum: sed hominum. Alii vero dixerunt sic Rabbi
Salomon quod filii dei accipiuntur pro filiis
iudicium aut potentiam: quod quoniam videbant filias
subditorum pulchre ornari: et quoniam dabatur
ad nuptias accedebant ad ipsas: eas co-
gnoscendo carnaliter antequam mariti illas
cognoscerent. Sed hic intellectus deficit:
quod ut dicitur in scriptura Genesim. vi. Omnis caro
corruerat via sua super terram. Propter
ea dicitur Nico. de lyra: quod filii dei intelli-
guntur illi qui fuerunt orti de Seth et ab eo
descenderunt: qui a patre suo fuerunt instru-
cti in cultu diuino. Per filias hominum in-
telliguntur mulieres descendentes de Layn
qui erat lubrica lasciuie et dissolute. Et de
illis preceperat Seth de voluntate dei fi-
lijis suis ut non haberent cum eis. Et ipsi pre-
cedere tempore fecerunt hominum. Et post versus adeo
homines facti sunt dissoluti quantum ad pec-
cata fornicationis et adulterij ac de na-
tura. ut dicitur Nico. de lyra: factus est
rodus maris. Aggrauabant autem hec
peccata: quod non fiebant ex passione tantum: sed ex
certa malicia et cum prauitate et pseuer-
santia sine hominum uerecundia et absque dei ti-
more. Propterea dicitur: quod multa malicia
hominum erat super terram: et quod cuncta cogita-
tio cordis in terra erat ad malum omni tempore: et
quod illi potentes erant a seculo uiri famosi. id est
in male fame qui gloriabantur in malicia sua
O inuincibilis manus omnipotentis dei: o po-
tentissimum brachium: o insuperabilis dexte-
ra. Post fabricatam arcam et pronuntiatum dilu-
uium post centum annos cum illi pseuerar-
ent in iniquitate sua submersi sunt in aquis
Uidisses tunc repetere mutari celum: obscu-
rari aerem: sonare ventos: tonare fulgura
et nubes celi et catharticas aspirari: et aquas
abundantissime fluere super terram. Uidisses
attonitos cunctos tremetes atque pallē-
tes. Uidisses maducantes masticando
ruminare et non posse cibum percipere aut
deglutire. Uidisses chorizantes et luxu-
riantes omnes pauore perterritos. Uidisses
et post eadem euularum et clamores uirorum:
mulierum: senum: iuuenum: et puulorum moites
expectantium clamantium et dicentium: heu heu

uibe nobis. Ad quod deuenimus ut peccatum in
aquis: O quod erat inspicere de ad modicum
illos ab aquis sublatos: ibi extinctos. In
breui omnes pariter deleti sunt: et propter luxu-
riam grauius sic puniti. Secunda punitione
fuit spiritualis: quoniam indignatus deus Sodomam
incedio destruxit. Ut enim dicitur Genesim. xix.
Pluit dominus super Sodomam et Gomorram
sulphur et ignem de celo: et subuertit ciuitates
et omem circa regionem: uniuersos
habitatores uerbis et cuncta uiridia terre.
Secundus uero in gratia historiae spiritualis etiam pu-
nitum fuit luxurie uicium in Sodomis: in no-
cte natiuitatis christi in quo omnes subita mor-
te pierunt. Ubi uero. super illud Esa. ix.
Habitabit in regione umbre mortis lux
orta est eis. ait: Lux illa oes istius uicio la-
borantes extirpat: ne natura quam susperat
tanta inuidicia fedaret. Tertia additio
dicitur pestilentialis. Ut enim colligiter glo. i. c.
flagitia. xxij. q. viij. Et i. aut. Et non lux-
urie sed natura. peccatum luxurie et precipue
sodomie tepestates et pestilentia inducit
Et reuera ob nullam aliam causam credo tempus
bus istis tanta crebro italia peste fore uer-
rata nisi propter luxuriam et marie sodomiam.
O horredum factum: o fetidissimum malum:
o execrandum flagitium quod pueri facti sunt me-
reticuli: et ubi ratione etiam tenere iuenis-
ri de puritate et innocetia: iam reprehendat
obiurgata se offert turpitudine ignomi-
niosissime sodomie. Et quod deum habemus
beniuolum nobisque semper propitium iudicem
puritativacem: abhorreamusque
euitem danatissima peccata luxurie. Sic
quod merito obtinebimus in hac uita dei gra-
tiam et in futuro sempiternam gloriam: in quo res-
gnat christus dei filius cum patre spiritus sancto
per cuncta semper secula. Amen.

Quidam remiscere post praedictam de ere-
crado peccato adulterij quod maculata est ma-
gna potentitudo coniugatorum. Ser. xxx.

Lecum est volun-

tas dei sanctificationis ut ab-
stineat vos a fornicatione
Ite ubi. s. Loqueretur
dolens uere. c. xxij. et dicebat: Lon-